

Ăn thịt chó hay *xực cầu*

Phan Bá Bách

Hàng ngày chúng ta thường nghe chuyện con nít khóc rờn khi bị chó rượt cho đến vụ người lớn hay con nít gì cũng bị chó cắn, mà các tay chơi chữ dùng thành ngữ “ *Cầu xực xiu quách* ”, vì con chó cứ tưởng cái đuôi của con người giống như một cục xiu quách ngon lành nào đó. Vì vậy *cầu xực* để nói về vụ chó cắn, còn *xực cầu* không phải là cắn chú chó mà là hè nhau đớp thịt chó, vốn không chỉ ở Việt Nam qua các địa danh nổi tiếng từ Bắc chí Nam như Nhật Tân, Hải Phòng vào Nam như Xóm Mới, Ngã Ba Ông Tạ và còn nhiều địa danh khác trên khắp thế giới, không sao kể hết cho được.

“ *Sống trên đời không ăn miếng dồi chó, chết xuống Âm Phủ biết có hay chăng?* ”, nào là “ *Thịt chó dất ở kẻ răng, ba ngày xỉa răng vẫn thấy hăng hăng thơm lừng* ” là những câu đầu môi cửa miệng của những người ca tụng thịt chó là một loại thực phẩm ngon nhất trên đời. Trái lại nhiều người kiêng cử thịt chó, nhất là những người theo đạo Phật và tình cảm quyến luyến giữa người và vật nuôi trong nhà, khiến họ không thích và cảm thấy bất nhẫn trong lòng, khi thấy người ta đưa cay với miếng thịt chó thơm ngậy.

Con cây khi người ta thịt nó thì gồm có thịt của con vật và các phần khác của con chó trong đó có bộ đồ lòng và xương xẩu, dường như chỉ có lông chó là món không tiêu thụ được mà thôi.

Loại chó nào được xem là ngon nhất ? Từ lâu người ta vẫn biết câu thành ngữ “ *Nhất mực, nhì vàng, tam khoang, tứ đốm* ”, theo đó căn cứ vào màu lông của con chó để đánh giá, thế nhưng khi con chó được hóa kiếp thì việc đầu tiên là thui cho cháy hết lông làm sao phân biệt đen, vàng, khoang đốm nào được. Vì vậy theo các tay chuyên “ hạ cây tơ ” thì phán theo Đặng Tiểu Bình là đúng nhất “ *Mèo đen mèo trắng, miễn bắt được chuột* ”, thế nên chuyện phân biệt màu lông chó hầu như chẳng mấy quan trọng nhất là vào thời buổi người khôn của khó này. Một điều các tay đớp thịt chó lác đàu nguầy nguậy khi phải ăn thịt các loại chó Tây, vì họ cho rằng loại chó này thịt nhão nhet và chẳng ngọt thịt chẳng sánh bằng chó Ta chút nào, theo kiểu thịt gà chạy bộ và gà nuôi công nghiệp vậy.

Về các nước yêu chuộng thịt chó, theo lịch sử con người tiêu thụ thịt cây được ghi nhận tại nhiều nơi trên thế giới, đặc biệt là vùng Đông Á và Đông Nam Á, Tây Phi Châu, Âu Châu, châu Đại Dương và Mỹ châu.

Vào thế kỷ 21 thịt chó được tiêu thụ mạnh mẽ tại các nơi, phải kể các nước ở Đông Á trong đó có Triều tiên (cả hai miền Nam, Bắc Hàn đều đớp mạnh như nhau), Nhật Bản, Trung Hoa và Việt Nam, vốn có truyền thống từ lâu với các từ gọi tránh tiếng ăn thịt chó nghe không được thuận tai nếu không nói là không được hay ho cho lắm, mà là “ *hạ cò tây* ” (hay đọc lái là hạ cây tơ), “ *mộc tồn* (Mộc là cây, tồn là còn, cây còn đích thị là con cây), hay *nai đồng quê*...

Nhiều nền văn hóa khác xem chuyện đớp thịt cây, là một trong những món ăn ngon không chỉ là truyền thống, mà còn là món ẩm thực có thể dùng hàng ngày. Người ta ước lượng có từ 13 đến 16 triệu chú cẩu bị hóa kiếp hàng năm, chỉ riêng tại các nước châu Á hàng năm. Vào năm 2014, con số ước lượng trên toàn thế giới số chú cẩu bị hoá kiếp thành các món ăn sơ sơ là 25 triệu con.

Các nền văn hoá khác như **Polynesia** ở Thái Bình Dương và ở **Mexico** trước khi sếp Columbia đến khai phá, họ cũng đớp thịt chó ra gì và nay còn được ghi vào sử sách. Tuy nhiên các nước thuộc nền văn hóa Tây Phương, Nam Á, Phi Châu và Trung Đông nói chung xem việc tiêu thụ thịt chó là một điều cấm kỵ, mặc dù họ cũng có tiêu thụ thịt chó trong thời chiến tranh hay vào lúc quá nghèo đói hay thiếu ăn.

Tuy nhiên tại một số nơi như ở các vùng nông thôn của xứ **Ba Lan**, thịt chó được xem là loại thuốc bổ cho con người, chẳng như người ta tin rằng nó tốt cho hai lá phổi của con người. Thịt chó cũng được tiêu thụ tại nước **Thụy Sĩ**, khi những người chủ trương đớp “ *mộc tồn* ” tranh luận rằng, chẳng có sự phân biệt nào giữa thịt chó và thịt các con gia súc khác và việc cấm kỵ chỉ là đạo đức giả.

Tại xứ **Triều Tiên** chó được nuôi dưỡng để lấy thịt, đặc tính này dường như cũng giống như tại Việt Nam, loại chó để ăn thịt có tên là “ *nureongi* ”, khác với loại chó nuôi làm cảnh như các con vật yêu dấu trong nhà, mà các tay ghiền thịt chó phê bình nặng nề rằng “ *thịt nhão nhệt, có cho cũng chẳng thêm* ”.

Món thịt chó thường được nhắc trên cửa miệng dân xứ Hàn lạnh lẽo này, là món “ *gaejang-guk* ” còn được gọi là “ *bosintang* ”, khi đầu bếp hầm thịt chú cẩu với gia vị và món này nhằm cân bằng thân nhiệt giúp cho nhiệt độ con người được nóng hay ấm lên trong những tháng

mùa hè, theo tin tưởng truyền thống là điều này để bảo đảm sự cân bằng nguyên lý âm dương của cơ thể.

Một cách giải thích khác hồi thế kỷ 19 về món ăn nói trên là, thịt chó được nấu với hành và ớt bột, rồi còn chế biến khi nấu chung với thịt gà và măng tre. Trong khi món ăn này được phổ biến tại Triều tiên với một số người, thì những người khác trong đám dân số của Nam Hàn thì thịt con chó rõ ràng không được tiêu thụ rộng rãi như thịt bò, thịt gà hay thịt vịt hay thịt lợn.

Đó là chuyện ở Nam Hàn, còn ở Bắc Hàn vốn là xứ sở ngăn cách chặt chẽ với thế giới bên ngoài, nên người ta không rõ thịt chó có bán tại các cửa hàng quốc doanh hay không. Một nhận xét của ít ỏi du khách được phép đặt chân đến Bắc Hàn là không thấy cảnh chó chạy rong ngoài đường, có lẽ chúng đã được hóa kiếp và được bán đắt hàng trong các nhà hàng hay bếp của ai đó, tại một quốc gia luôn luôn thiếu hụt thực phẩm.

Về thành phần dinh dưỡng của “ nai đồng quê ”, khi phân tích ra người ta thấy loại thịt này có nhiều năng lượng, với 100 gram thịt chó cho 1,096 kJ tức là kí lô joule, tương đương với 262 kilô calori. Khi phân tích các thành phần, thì người ta đi đến kết quả như sau: carbohydrates với chất sợi là 0.1 gram, mỡ là 0 gram nào, chất đạm là 20,2 gram; còn về vitamin có 19 gram trong đó vitamin A là 3,6 đơn vị, Thamine B1 là 0,12 miligram chiếm 15 phần trăm, Riboflavin B2 là 0,18 mg chiếm 15 phần trăm, Niacin B3 là 1,9 mg chiếm 13 %, vitamin C là 3 mg hay 4%; các khoáng chất gồm có Calcium là 8 mg hay 1%, Sắt là 2,8 mg hay 22%, Phosphorus (phốt phát) là 168 mg hay 24%, Potassium (hay Mù tạt) 270 mg hay 6%, Sodium hay muối là 72 mg hay 5%; và các chất khác như nước chiếm 60,1 gram, cholesterol là 44,4 mg, tro (ash) là 0,8 gram. Đó là phân tích của một học giả tên là Yong Geun Ann, có lẽ gốc Triều Tiên.

Các loại chó nuôi để giết thịt trên thế giới, khác biệt nhau theo từng địa phương.

Tại xứ **Triều Tiên** giống chó Nureongi là loại chó lông vàng đặc chủng của bán đảo này, còn có loại tên là Jindo. Dòng chó này có loại với tầm vóc trung bình, thể nhưng có loại lực lưỡng hơn với nhiều bắp thịt cùng với bộ lông hơi khác biệt. Loại chó Nureongi thường được dùng làm

chó chăn nuôi gia súc, thế nhưng đồng thời cũng nuôi để lấy thịt với đặc điểm là chúng không hề được nuôi làm chó cảnh hay vật yêu dấu.

Vào năm 2015, báo The Korea Observer cho biết có nhiều loại chó thuộc nhiều dòng khác nhau, được nuôi trong nhà ở Nam Hàn như những con vật yêu dấu, trong đó có các giống như Labrador, Retrievers hay Cocker Spaniel, rồi cuối cùng cũng bị hoá kiếp trong bếp, mặc dù trước đó chúng được nuôi như các vật yêu.

Tại các đảo quốc **Polynesia**, có giống chó Polynesia được cung cấp cho nhà bếp để làm thành các món khác nhau. Tại Hawaii, có loại chó đặc biệt ở địa phương có tên là Hawaiian Poi Dog còn gọi là Ilio, có màu nâu được xem là thân chủ của Thần Bếp. Loại chó này ngày nay bị diệt chủng thuộc dòng chó tại quần đảo Hawaii, mà người Thổ Dân xứ này tôn sùng như một vị thần che chở về mặt tinh thần cho trẻ em, thế nhưng cũng là một món ngon để đánh chén.

Trên đảo quốc **Tahiti**, có loại chó Tahiti Dog hay uri Ma-ohi, là nguồn cung cấp thực phẩm và được các đầu bếp nổi tiếng nấu thành những món ngon để thết đãi những nhà thám hiểm phương Tây đầu tiên đến đảo. Ngay cả thuyền trưởng James Cook và thủy thủ của ông cũng chế ra được một món với loại thịt của chú cẩu này, qua những trang nhật ký ông ghi chép, “Đối với loại thú được thuần dưỡng trên đảo, họ có lợn, ngỗng và chó và với loại sau cùng là chú cẩu, chúng tôi học cách ăn thịt từ họ. Một số người trong chúng tôi đi đến kết luận là chó ở đây ngon chẳng kém thịt cừu Ăng Lê nữa”.

Tại xứ **Mexico** hay Mễ Tây Cơ, loại chó không có lông có tên là Xoloitzcuintli hay gọi ngắn gọn là Xolo là loại chó chẳng có sợi lông nào trên người, thường được nuôi làm đồ chơi với loại có kích thước nhỏ bé, thế nhưng trong lịch sử cũng được giết thịt cho đế quốc Aztec thời xưa.

Tại Phi Châu trước nhất là xứ **Cameroon**, trong số sắc tộc Vame tại đây, chó nhà thường chỉ được ăn trong những dịp tế lễ đặc biệt, còn tại xứ Cộng Hòa Dân chủ Congo, mặc dù các cuộc xét nghiệm cho thấy có 156 con chó bị nhiễm bệnh Ebola, thế nhưng việc tiêu thụ thịt chó tại quốc gia này không còn là điều cấm kỵ.

Tại xứ **Ghana**, các giống dân như Tallensi, Akyims và Yaakuma thuộc nguồn gốc văn hoá Ghana, họ xem thịt chó là món khoái khẩu. Trong khi sắc dân Mamprusi thường tránh ăn thịt này, nhưng vị vua và các nhân vật trong hoàng gia khoái chí thưởng thức món hầm đặc biệt.

Hai bộ lạc tại Ghana là Frafra và Dagaaba được xem là hai bộ lạc rất thân thiện nhau, việc tiêu thụ thịt chó được tổ chức khi có đám tiệc giữa hai bộ lạc và cái đầu chó (Dog Head) được xem là biểu tượng chiến thắng khi chung thủ cấp trên ngọn giáo, cho bộ lạc nào được xem là chiến thắng.

Tại xứ **Morocco**, luật Hồi Giáo cấm ăn thịt chó và chính phủ nước này cũng ban hành luật lệ ngăn cấm. Tuy nhiên việc tiêu thụ thịt chó vẫn xảy ra, đặc biệt tại những vùng nghèo khó xa xôi và được thông qua như là một loại thịt khác, trong các vụ xảy ra trước tòa vào năm 2013 và 2009 tại nước này.

Ở xứ **Nigeria**, thịt chó được các nhóm khác nhau thuộc một số tiểu bang của nước này, như tiểu bang Ondo, Akwa Ibom, Cross River, Plateau, Kabala, Tarana và Gombe, khi họ tin rằng thịt chó có thể chữa được bệnh. Vào cuối năm 2014, với lo sợ thịt rừng có thể nhiễm dịch bệnh Ebola, có một nhật báo tại Nigeria đề nghị là nên ăn thịt chó là loại thay thế cho thịt rừng. Cũng theo báo này, việc buôn bán thịt chó dần dần trở nên phát đạt và làm chậm lại việc tiêu thụ thịt rừng xông khói rất nổi tiếng.

Tại châu Mỹ trước hết là tại **Canada**, việc bán và phục vụ thịt chó là hợp pháp với điều kiện là chó được giết thịt có sự chứng kiến của các kiểm soát viên liên bang. Nếu con chó không được giết thịt trước một vị thanh tra, thì việc hạ sát chó bị xem là dã man và vi phạm luật Hình sự. Người vi phạm có thể bị tù đến 5 năm.

Tại Mexico trong thời cổ đại, loại chó không lông Xolo được nuôi làm cảnh, thế nhưng cũng thường bị anh em làng nhậu ngã ra chén. Có tin tức cho biết nhiều gia đình ăn thịt chó là vì khoái khẩu, hơn là cần thiết và chuyện tiêu thụ thịt chó là hiếm có và là tin tức đáng được đăng tải. Vào đầu thế kỷ 20, thịt chó được tiêu thụ trong từng lúc khi các loại thị khác khan hiếm.

Tại Bắc Mỹ, việc tiêu thụ thịt chó thay đổi theo từng bộ lạc trong số các cư dân sống ở Bắc Mỹ, với một số bộ lạc xem đó là món ăn ngon thì một số khác trong đó có Commanche lại xem đó là loại thịt bị cấm. Thổ dân ở Great Plains như Sioux và Cheyenne thích tiêu thụ thịt này, thế nhưng một số tôn giáo hiện nay cấm kỵ việc tiêu thụ thịt thú rừng kể cả thịt chó.

Tại Bắc cực và Nam cực, các nhà thám hiểm bị kẹt trong những trận bão tuyết, thường buộc lòng phải giết chó để ăn thịt. Có nhiều câu

chuyện liên quan đến việc phải giết chó kéo xe trượt tuyết để lấy thịt, có một thuận lợi mà các nhà thám hiểm ghi nhận, là các con chó còn lại không chê và không cần biết loại thịt đó từ đâu đến, chúng cứ sục ngon lành ngay cả đó là thịt của đồng đội chúng.

Douglas Mawson và Xavier Mertz là toán thám hiểm gồm 3 người do chó kéo cùng với Trung Úy B.E.S Smith thám hiểm Nam Cực. Thế nhưng một cơn bão tuyết nổi lên chôn vùi Smith và các khẩu phần lương thực không ai thấy đâu cả, Mawson và Mertz quyết định quay trở lại khi chỉ còn lương thực cho nửa tuần lễ cho họ, nhưng chẳng có chi cho đàn chó cả. Với số lương thực ít ỏi, họ phải hạ thịt một vài con chó kéo xe tuyết yếu đuối, cho đoạn đường 507 kí lô mét còn lại. Họ cho biết thịt chó rất dai, có mùi gắt và không có mỡ vốn rất cần ở xứ lạnh. Mỗi con vật hạ sát chỉ mang lại ít thịt và phần lớn là để cho số chó con lại, gồm thịt da và xương cho đến khi chẳng còn gì sót lại. Hai người cũng ăn óc và gan của con chó, không may gan chó có nhiều vitamin A hơn con người, nên Mertz nhanh chóng xuống sức, đau bụng, không cử động được và sau cùng đã chết. Chỉ còn có Mawson tiếp tục trở về đến căn cứ.

Ở Úc, tại hầu hết tiểu bang và lãnh thổ thì việc ăn thịt chó không phải là một tội trạng. Nam Úc là tiểu bang duy nhất định rõ việc cấm ăn thịt từ chó hay mèo, kể cả việc giết chó hay mèo cho mục đích đó. Thế nên việc bán thịt chó đều bất hợp pháp, tại các tiểu bang hay lãnh thổ ở Úc.

Tại Á châu, đặc biệt là **Trung Quốc** với số chó bị hạ thịt hàng năm lên đến 20 triệu con, khiến nước này đứng đầu trên thế giới về việc ăn thịt chó. Mặc dù việc ăn thịt chó không bị xem là bất hợp pháp tại Hoa Lục, do Bộ Nông Nghiệp Trung Quốc chưa bao giờ ban hành các thủ tục cách ly các con chó để giết thịt. Thế nhưng việc bán thịt chó lại vi phạm Luật An Toàn Thực Phẩm của Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa. Theo Luật Ngăn ngừa Dịch bệnh, chó phải được tiêm ngừa. Do thịt chó không được tiêm ngừa trước, nên chúng trở nên bất hợp pháp khi di chuyển hay buôn bán, tuy nhiên trên thực tế hàng năm có đến 10 triệu con chó bị giết thịt để tiêu thụ hàng năm mà chẳng có chuyện tiêm ngừa chi cả.

Việc ăn thịt chó tại Trung Quốc có từ hàng ngàn năm trước, khi thịt chó được xem là nguồn thực phẩm tại nhiều nơi từ 500 năm trước Công Nguyên và có thể trước hơn nữa. Người ta cho rằng loài chó sói ở Hoa

Nam có thể được thuần hóa và trở thành nguồn lương thực cho con người. Triết gia Mạnh Tử có lần nói rằng thịt chó là loại thịt ăn được và dễ tiêu hóa, nhiều người còn cho rằng thịt chó là vị thuốc đặc biệt, được tiêu thụ vào những tháng mùa đông ở Hoa Bắc. Nhiều người tin rằng thịt chó có thể nâng thân nhiệt sau khi ăn và mang lại sự ấm áp cho cơ thể. Các sử sách ghi chép rằng trong thời chiến tranh khan hiếm thực phẩm, chó được xem là vị cứu tinh cho tình trạng khẩn cấp và đói thịt này.

Tại Trung Quốc, thịt chó đôi khi còn được gọi là “ Hương Nhục ”, thịt có mùi thơm hay là “ Thịt cừu trên mặt đất ” (Mutton of the earth). Tiếng Quảng Đông hay Phổ Thông còn gọi là “ Xám-Lục Hương Nhục ”, do 3 cộng với 6 là 9 và tiếng Cầu là 9 và Cầu là chú khuyến là tiếng đồng âm với nhau, mặc dù cách viết khác nhau.

Vào thời hiện đại, việc tiêu thụ thịt chó tại Trung Quốc thay đổi từng vùng, mạnh nhất là ở tỉnh Quảng Đông, Vân Nam và Quảng Tây cũng như các tỉnh phía bắc như Hắc Long Giang, Liêu Ninh và Tây Lĩnh. Người ta có thể tìm thấy thịt chó tại các tiệm ăn ở Hoa Nam, nơi chó được nuôi trong các trang trại để giết thịt mặc dù cũng không ít trường hợp đó là chó nhà cũng bị giết và nằm trên bàn ăn. Vào năm 2012, công an Trung Quốc chặn bắt nhiều xe tải chở các con chó nhốt trong lồng, để được giết thịt tại Trùng Khánh và Côn Minh. Năm 2014, 11 người ở tỉnh Hồ Nam bị án tù vì cáo buộc đánh bả hơn một ngàn con chó, rồi bán thịt có chất độc cho các nhà hàng.

Kể từ năm 2009, tại huyện Quý Lâm thuộc tỉnh Quảng Tây, đã tổ chức lễ hội hàng năm để ăn thịt chó, nhằm ngày hạ chí . Vào năm 2014, chính quyền địa phương công bố một thông cáo cho rằng lễ hội không phải là một sự kiện văn hoá truyền thống, thế nhưng chỉ là một cuộc tụ tập với tính cách thương mại của các nhà hàng và công chúng. Có nhiều món thịt chó được đem ra khuyến mãi và gần đây còn có thịt mèo mà họ gọi là “ tiểu hổ ”, thực khách đón thịt chó trong khi uống kèm rượu trái vải (lychee). Năm 2011 lễ hội kéo dài 10 ngày với số chó tiêu thụ là 15 ngàn con. Những người tổ chức cho rằng chỉ có thịt chó thuộc loại nuôi để giết thịt mới được đem ra xào nấu, thế nhưng nguồn tin khác cho rằng có nhiều con chó nhà cũng được mua để giết thịt, hay chó hoang hoặc chó bị bắt trộm, với bằng chứng là các dây cột cổ của chúng. Nhiều người còn cho rằng một số chó tại lễ hội đã bị thiêu hay luộc sống và có tin là các con chó đã bị đập đầu hay hành hạ một cách rất dã man trước khi giết thịt, với bằng chứng là chất adrenaline tìm thấy rất nhiều trong thịt chó,

với mục đích cho nó có mùi vị thơm ngon hơn. Tổ chức tranh đấu cho súc vật cho rằng thành phố có hơn 100 lò mổ, với năng suất giết được từ 30 đến 100 con chó mỗi lò và vào dịp lễ hội còn nâng lên đến 200 con mỗi ngày. Có một số chiến dịch vận động chấm dứt lễ hội với hơn 3 triệu người, ký tên vào kiến nghị chống lại chuyện này trên trang mạng Weibo, giống như Twitter. Trước lễ hội năm 2014, các bác sĩ và y tá được lệnh không được ăn thịt chó ở đó và các nhà hàng địa phương bán thịt này, cũng được lệnh che mắt chữ “ Chó ” trên bảng hiệu hay thực đơn. Trước Thế Vận Hội Bắc Kinh năm 2008, có đến 112 nhà hàng Thế Vận chính thức đã phải bỏ món thịt chó trên các thực đơn, nhằm tránh các quan khách từ nhiều nước trên thế giới cảm thấy khó chịu, do việc tiêu thụ thịt chó đối với họ là điều cấm kỵ, nếu không nói là du khách Tây Phương coi rẻ họ.

Vào năm 2010, một dự luật được đề nghị nhằm cấm việc tiêu thụ thịt chó, thế nhưng dự luật không được thông qua và thịt chó sẽ trở nên bất hợp pháp cũng như bị cấm đoán nếu dự luật nói trên trở thành đạo luật. Trong năm 2010, dự thảo đầu tiên chỉ nói về việc ngược đãi khi đối xử với thú vật, trong đó có án tù 15 ngày cho những người ăn thịt chó. Thế nhưng một vài lễ hội ẩm thực văn hóa tiếp tục cổ xúy cho loại thịt chó, chẳng hạn như năm 2014 có 10 ngàn chó bị giết trong lễ hội tại Quê Lâm.

Vào thế kỷ 21, việc tiêu thụ thịt chó giảm dần hay biến mất. Năm 2014, số thịt chó bán ra giảm một phần ba so với năm trước. Người ta được biết trong năm 2015, một trong những nhà hàng nổi tiếng nhất về thịt chó ở Quảng Châu đã đóng cửa sau khi nhà cầm quyền địa phương thắt chặt các luật lệ, nhà hàng này đã phục vụ các món thịt chó từ năm 1963. Các cửa hàng khác phục vụ thịt chó và mèo tại Vân Nam, cũng ngưng việc bán thức ăn có các loại thịt nói trên vào năm 2015.

Tại Hong Kong, Nghị Định về Chó và Mèo được chính phủ Hong Kong thời thuộc địa của Anh ban hành vào ngày 6 tháng giêng năm 1950, cấm việc giết mổ chó, mèo để lấy thịt ăn, với hình phạt tiền và phạt tù. Vào tháng 2 năm 1998, một cư dân Hong Kong đã bị án một tháng tù và bị phạt 2 ngàn đô la Hong Kong, vì tội săn bắt chó hoang để giết thịt. Có 4 người khác cũng bị án tù 30 ngày hồi tháng chạp năm 2006, vì tội giết chết hai con chó.

Tại Đài Loan, nhiều người tin rằng thịt chó tốt cho sức khỏe con người, khi giúp cho việc tuần hoàn máu huyết và gia tăng thân nhiệt. Vào năm 2001, chính phủ Đài Loan ra lệnh cấm bán thịt chó, do bị áp lực của các hội bảo vệ súc vật từ trong nước lẫn quốc tế, mặc dù cũng có các cuộc biểu tình chống lại. Vào năm 2007, một đạo luật khác được quốc hội thông qua trong việc gia tăng đáng kể về hình phạt, cho những người buôn bán thịt chó. Tuy nhiên những nhà tranh đấu cho quyền súc vật cáo buộc, chính phủ Đài Loan không truy tố những người tiếp tục giết mổ và bán thịt chó tại các nhà hàng.

Đến tháng 4 năm 2017, Đài Loan là quốc gia đầu tiên ở châu Á chính thức nghiêm cấm bán thịt chó mèo, cũng như gia tăng hình phạt cho những người giết và hành hạ thú vật. Đạo luật Bảo Vệ Động Vật với phần tu chính đã được Quốc hội chấp thuận, nhằm trừng phạt việc mua bán hay tiêu thụ thịt chó hay mèo, với án phạt từ 50 ngàn cho đến 2 triệu đô la Đài Loan. Các tu chính án còn cứng rắn hơn, cho những người cố ý hãm hại thú vật với án tối đa là 2 năm tù và phạt vạ là 2 triệu đô la tiền Đài Loan.

Tại Ấn độ, tại một số tiểu bang thì thịt chó được xem là món ngon tuyệt vời tại Đông Bắc Ấn, đặc biệt là Mizoram, Nagaland và Manipur. Tại Nagaland, những người yêu thích loài chó đã vận động chiến dịch chấm dứt việc mua bán thịt chó, với con số hơn 30 ngàn chó hoang hay chó bị đánh cắp, bị dùng chày đập cho đến chết mỗi năm. Việc tiêu thụ thịt chó là bất hợp pháp tại Ấn độ, thế nhưng tại Nagaland và các tiểu bang miền Đông, nơi thịt chó lại được xem là bổ dưỡng nhất và có giá trị như thuốc men về mặt y tế.

Tại **Indonesia**, Nam Dương là quốc gia đa số theo Hồi Giáo nên cấm thịt chó cùng với thịt heo triệt để, vì bị xem là không sạch sẽ. Vì vậy người Hồi Giáo không ăn thịt chó, tuy nhiên một thiểu số không phải là Hồi Giáo tại Indonesia lại tiêu thụ.

Trong khi các thông tin về việc mua bán thịt chó tại Nam Dương là khá hiếm hoi, khiến cho người ta khó có thể ước đoán khuynh hướng tiêu thụ, thế nhưng những nhà tranh đấu cho thú vật và chủ nhà hàng cho biết, hiện có khuynh hướng ăn thịt chó gia tăng trong số các sắc tộc thiểu số, mà trước đây họ không có truyền thống ăn thịt chó hay mèo. Chỉ riêng trên hòn đảo Bali, theo Hiệp hội Quan tâm đến Thú vật tại Bali thì có từ

60 cho đến 70 ngàn con chó bị giết thịt mỗi năm, bất chấp có những quan ngại về bệnh dại bùng phát một vài năm trước đây.

Việc tiêu thụ thịt chó liên quan đến nền văn hóa Minahasa ở miền bắc Sulawesi, văn hóa Maluku rồi Toraja là những sắc tộc khác nhau ở đông bộ Nusa Tenggara và Bataks ở phía bắc Sumatra.

Việc tiêu thụ thịt chó tại Indonesia đã gây nên chú ý, trong cuộc bầu cử Tổng Thống Mỹ năm 2012, khi Tổng Thống Barack Obama bị đối thủ cho rằng, người cha dượng của ông là Lolo Soetoro đã đớp thịt chó, khi ông Obama còn ở Nam Dương. Ông Obama viết về kinh nghiệm “ đớp thịt cây ”, trong quyển sách của ông có tên là “ Dreams of My Father ”.

Vào tháng 6 năm 2017, có tin tức đã được điều tra là du khách tại Bali đã vô tình ăn nhầm thịt chó, do những người bán dạo trên đường phố.

Tại **Nhật Bản**, việc ăn thịt chó không phải là một nét văn hóa hiện đại của Nhật Bản. Có niềm tin trong dân chúng Nhật tin rằng, một loại chó nào đó có những năng lực đặc biệt trong Thần đạo. Thịt chó được tiêu thụ ở Nhật cho đến năm 675 sau Công Nguyên, khi Hoàng Đế Tenmu ra sắc lệnh cấm ăn thịt chó từ tháng 4 đến tháng 9 mỗi năm. Thông thường một con chó thường theo Hoàng Đế ra trận, thế nên người ta tin rằng ăn thịt chó là một điềm xui. Trong các đền thờ Thần Đạo tại Nhật, con chó còn được thờ phượng tử tế do người Nhật tại đây tin tưởng là chúng sẽ cho con người những điều may mắn.

Còn tại **Triều Tiên**, Gaegogi trong tiếng địa phương là “ Thịt chó ”, thường bị nhầm lẫn với món súp của họ làm từ thịt chó có tên thực sự là “ bosintang ”, có nghĩa là “ món canh dinh dưỡng cho cơ thể ”.

Việc tiêu thụ thịt chó trong nền văn hóa Triều Tiên có thể tìm thấy trong lịch sử, khi xương chó được đào thấy tại các di tích ở phía nam tỉnh Gyeongsang. Một bức tường cổ đã tìm thấy, hình ảnh một con chó đã bị giết thịt trong một lò sát sinh.

Tại **Nam Hàn**, có tin tức cho biết khoảng 2 triệu con chó đã thành món ăn ngon lành hàng năm. Trong những năm gần đây, con số chó bị giết thịt giảm nhiều khi có nhiều người thích nuôi chó, trong khi các cửa hàng bán thịt chó đóng cửa với tin tức cho biết, con số 1500 nhà hàng bán

thịt chó gần như giảm bớt phân nửa trong những năm qua. Một cuộc thăm dò hồi năm 2015 cho biết, chỉ có 20 phần trăm thanh niên trong độ tuổi 20 là ăn thịt chó, so với chỉ có 10 phần trăm ở độ tuổi 50 hay 60. Tuynhiên vẫn có khoảng 17 ngàn trại nuôi chó hoạt động trên khắp nước, thường thì trong các điều kiện ngược đãi với các con chó.

Thịt chó thường được tiêu thụ vào những tháng mùa hè, hoặc nướng hay nấu súp hoặc hầm nhừ. Bộ Thực phẩm và Dược phẩm An toàn nhìn nhận là bất cứ thức ăn nào khác hơn là thuốc, đều được xem là thực phẩm. Luật về Vệ sinh Thực Phẩm Nam Hàn không bao gồm thịt chó, là một thành phần thực phẩm hợp pháp. Tại thủ đô Seoul, việc bán thịt chó là bất hợp pháp theo nghị định vào ngày 21 tháng 2 năm 1984. Trong Thế Vận Hội Seoul năm 1988, nghị định này được tăng cường mạnh mẽ. Vào tháng 3 năm 2008, nhà cầm quyền thành phố Seoul loan báo kế hoạch trình ra một chính sách, theo đó đề nghị lên chính phủ trung ương để hợp pháp hoá việc giết mổ chó như các thú vật khác, việc này dấy lên các cuộc tranh luận về vấn đề này.

Nhiều nhóm tại Nam hàn vận động việc ngăn cấm ăn thịt chó trên truyền hình. Thế nhưng bất chấp việc nâng cao nhận thức về việc không nên ăn thịt chó, vẫn còn một số người tại Nam Hàn không ăn thịt chó hay thưởng thức món này, lại cảm thấy đó là quyền của những khác tùy tiện có thể làm chuyện đó, chưa kể một số nhỏ cổ võ cho các món nấu nướng với thịt cầy. Trong những ngày trước giải FIFA World Cup năm 2002, do hai nước Nhật Bản và Nam Hàn đồng tổ chức, các nhóm vận động về quyền của thú vật với những nhân vật nổi tiếng như bà Brigitte Bardot, lên án việc giết chó để ăn thịt. Các nhà hàng chuyên bán thịt chó có nguy cơ mất giấy phép hoạt động của nhà hàng. Trường hợp của một người bán thịt chó bị truy tố hồi năm 1997 đã được nhiều người lưu ý, khi tòa phán án tha bổng đại lý bán sỉ thịt chó, khi qui định về mặt xã hội rằng, thịt chó được chấp nhận là một loại thực phẩm. Theo quốc hội Nam Hàn, có hơn 20 ngàn nhà hàng trong đó có 6,484 nhà hàng có giấy phép, đã phục vụ món súp chó từ năm 1998. Vào năm 1999, BBC tường trình rằng có đến 8,500 tấn thịt chó được tiêu thụ hàng năm tại Nam Hàn, với 93,600 tấn thịt khác được dùng để chế tạo thuốc bổ có tên là gaesoju.

Tại **Tân Tây Lan**, không có luật lệ đặc biệt ngăn cấm việc tiêu thụ thịt chó, thế nhưng nói chung nó cũng được xem là loại thịt cấm kỵ. Một người Tonga sống ở New Zealand đã khiến cho công chúng phẫn nộ, khi

người này bị bắt gặp nấu thức ăn bằng thịt của con chó cưng của ông ở sân sau, việc này dẫn đến việc kêu gọi phải thay đổi luật lệ.

Tại **Phi Luật Tân** và ở thủ đô Manila, luật lệ của Hội Đồng thành phố ngăn cấm việc giết và bán thịt chó làm thực phẩm. Đạo luật năm 1998 ngăn cấm việc giết các con vật khác hơn là gia súc, heo, dê, cừu, gà vịt, thỏ, trâu, ngựa, nai và cá sấu, với ngoại lệ về lý do tôn giáo, văn hóa, nghiên cứu, sự an toàn công cộng hay các lý do về mặt y tế. Tuy nhiên việc tiêu thụ thịt chó không phải là không phổ biến tại Philippines, được báo chí trong nước phản ánh rất nhiều.

Tại tỉnh Benguet đặc biệt cho phép việc tiêu thụ thịt chó, theo truyền thống văn hoá của Thổ dân và người dân hiểu biết rằng, việc này có thể dẫn đến việc mua bán thịt chó có giới hạn.

Vào đầu thập niên 1980, một phong trào quốc tế lên án việc tiêu thụ thịt chó tại Phi Luật Tân, sau khi báo chí đăng hình ảnh cố Thủ Tướng Anh thời bấy giờ là bà Margaret Thatcher, với một bộ xương chó cạnh bà tại một gian hàng ở chợ. Chính phủ Anh thảo luận đến việc rút viện trợ cùng với một số nước khác như Úc, cho những nước nào còn cho phép tiêu thụ thịt chó. Để tránh những hành động như vậy, chính phủ Phi cấm việc mua bán thịt chó, mặc dù thịt chó đứng hàng thứ ba sau thịt heo và dê, thế nhưng trước thịt bò. Việc ngăn cấm cuối cùng hoàn toàn bị làm ngơ, mặc dù đã được Tổng Thống Ramos tái lập vào năm 1998, trong đạo luật Bảo Vệ Súc Vật.

Tại **Thái Lan**, không giống như các quốc gia khác với thịt chó được xem là món ăn có truyền thống trong lịch sử, Thái Lan không có nền văn hóa chính thống về việc ăn thịt chó. Tuy nhiên trong những năm gần đây, việc tiêu thụ thịt chó tại một số khu vực đặc biệt tại các tỉnh đông bắc như Sakon Nakhon và Nakhon Phanom, đáng kể là quận Tha Rae thuộc tỉnh Sakon Nakhon được xem là trung tâm chính yếu tại nước này, đối với ngành mua bán thịt chó một cách bất hợp pháp nhưng phát đạt, vốn thu hút chú ý của người dân Thái và của giới truyền thông. Việc này khiến nhiều người Thái khó chịu nên đồng phản đối chống lại việc tiêu thụ thịt chó, cũng như bán chó qua Lào để đến các nước ở dọc sông Cửu Long như Trung Quốc và Việt Nam. Theo tin tức báo chí, một số lượng đáng kể chó bị đánh cắp do những kẻ chuyên lậu trái phép, đặc biệt trong vụ lũ lụt vào năm 2012 tại Thái Lan. Nhiều phong trào lên tiếng cho

rằng, “ *Chó Không Phải Là Thực Phẩm* ”, cũng như vận động chính phủ chấp nhận một chính sách chặt chẽ hơn và một bộ luật rộng rãi sẽ toàn diện hơn để bảo vệ thú vật, hầu tránh những vụ đánh đập vật nuôi cũng như tàn ác với mọi thú vật.

Tại **Việt Nam**, có khoảng 5 triệu con chó bị hóa kiếp hàng năm, khiến Việt Nam trở thành quốc gia đứng hàng thứ hai trên thế giới về việc tiêu thụ thịt chó, chỉ đứng sau Trung Quốc với con số là 20 triệu con. Nhiều người tại Việt Nam và trên thế giới chỉ trích việc này, khi ngày càng có nhiều con chó cũng bị đánh đập và giết chết theo cách thức hết sức tàn ác. Việt Nam không có luật lệ chặt chẽ để ngăn chặn việc giết thịt các loại chó, những kẻ trộm chó ít khi bị trừng phạt mạnh tay, cũng như những người mua bán thịt chó ăn cắp. Thịt chó đặc biệt phổ thông tại nhiều khu vực đô thị ở miền bắc, cũng như có thể tìm thấy rất nhiều tiệm ăn đặc biệt chuyên bán các món thịt chó.

Theo một cuộc khảo sát hồi năm 2013 của VietNamNet, với sự tham gia của hơn 3 ngàn độc giả cho thấy, đa số khoảng 80 phần trăm ủng hộ việc đớp thịt cày. Trong khi đó có 66 phần trăm cho rằng thịt chó rất bổ dưỡng và là một món ăn truyền thống trong một thời gian xa xưa. Ngoài ra có 13 phần trăm những người được hỏi thì cho rằng thịt chó là OK, thế nhưng việc giết chó phải được kiểm soát chặt chẽ, để tránh gây ra những hình ảnh khó chịu.

Nhiều người Việt cho rằng ăn thịt chó sẽ mang lại may mắn trong nền văn hóa Việt Nam và được xem như tương đương với các loại thịt phổ biến khác, như thịt gà và thịt heo. Tại các đô thị, có những khu vực qui tụ các quán ăn với các món thịt chó, chẳng hạn như đường Nhật Tân thuộc quận Tây Hồ ở Hà Nội có rất nhiều cửa hàng bán thịt chó. Nhiều khách đến ăn phần lớn là đàn ông ngồi trên chiếu, đớp thịt chó vào những buổi chiều tối và nhâm nhi rượu đế.

Ở các tỉnh phía nam, những địa danh như Xóm Mới hay Ngã Ba Ông Tạ là những nơi qui tụ các quán thịt chó, với nhiều cửa hàng quạt chả nướng bay ra ngoài đường Lê Văn Duyệt (nay là Cách Mạng Tháng Tám) thường hay kẹt xe, khiến cho các tài xế thềm thường nhỏ giải chịu không nổi bèn dừng xe, ghé lại làm vài đĩa thịt chó cho đến sau giờ tan tầm bót bị kẹt xe mới về nhà.

Việc ăn thịt chó có thể xem là một phần của những lễ lạc, thường xảy ra cuối năm âm lịch với tin tưởng là thịt chó sẽ mang lại những điều

may mắn. Nhiều nhà hàng bán thịt chó cho biết, thường bán chạy nhất vào 6 tháng cuối năm âm lịch.

Thịt chó được xem là món ăn kích thích dục tính ở người đàn ông. Hãng tin Apatung trình hồi năm 2009 rằng, nền kinh tế Việt Nam phát triển tăng tốc dẫn đến sự bùng phát của các cửa hàng thịt chó, cũng như những biện pháp nghiêm ngặt đối với những kẻ trộm chó, do giá thịt chó đắt hơn các loại thịt khác. Tại Thái Lan xảy ra rất nhiều vụ trộm chó, mà nhà chức trách địa phương tin rằng có một đường dây để chó Thái cuối cùng xuất hiện trên những bàn ăn của các tiệm thịt chó tại Việt Nam.

Vào năm 2009, thịt chó bị cho là thủ phạm chính trong việc mang các con vi trùng dịch tả Vibrio, thường gây ra dịch bệnh tiêu chảy vào mùa hè ở các tỉnh thuộc miền bắc Việt Nam.

Trước năm 2014, mỗi năm có hơn 5 triệu chú cẩu bị hóa kiếp để phục vụ các món ăn của con người, theo Liên minh Bảo vệ Chó Mèo ở Á châu. Tuy nhiên có những dấu hiệu cho thấy, chiều hướng đớp “thịt nai đồng quê” trên đà giảm dần. Một phần trong việc này, là nhiều người Việt chuyển sang nuôi chó làm vật nuôi trong nhà, cũng như lợi tức của họ đã khá hơn mấy chục năm trước. Nhiều loại chó khác nhau được nuôi để giữ nhà và khi cần, người chủ cũng ngã ra đánh chén nhất là những dịp lễ lạc ở các vùng quê. Những người nuôi chó làm cảnh thường chuộng cho Nhật, Hoa hay các nước khác với một con chó ngoại có thể lên đến 100 triệu đồng, vào khoảng 5 ngàn đô la. Nhiều người còn tin rằng, đánh đập con chó trước khi giết thịt khiến cho thịt ngon hơn và món ăn tươi hơn.

Về các món thịt chó thường gặp ở các quán là Chả Nướng, Chả Chìa, Thịt Luộc, Thịt Hấp, Xáo Măng, Nhựa Mận.

Chả Nướng được xem là món đầu tiên, với thịt chó được ướp rất nhiều gia vị, đặc biệt là riềng (gallangha) để bán mùi nồng nặc của thịt chó. Các món thịt chó không bao giờ thiếu được riềng, khi một ký thịt chó cần ướp đến nửa ký riềng.

Chả Chìa cũng giống như sườn cừu nướng, cũng là loại thịt chó nướng, thế nhưng thịt ướp với nhiều loại gia vị được bao quanh một cây que hay một khúc xương sườn, rồi đem nướng trên ngọn lửa than.

Nhiều người thích ăn món thịt chó luộc, vì cho rằng như vậy mới thưởng thức trọn vẹn món ăn thịt chó tinh túy, bồi dưỡng này. Món hấp cũng là loại thường được khách hàng chiếu cố rất nhiều, không chỉ có thịt

mà còn cả lòng và đặc biệt là miếng dồi chó rất hấp dẫn chấm với mắm tôm

Sau cùng là món dựa mạn còn gọi là rượu mạn hay nhựa mạn, theo đó thịt chó được ướp với nhiều gia vị như sả, riềng, muối, bột ngọt, mắm tôm và nửa bát nhỏ tiết chó. Sau khi ướp độ nửa tiếng, tất cả cho vào một cái nồi để lửa riu riu, cần đảo thịt cho đều tay, sau đó đập vung lại chờ cho thịt chó sôi. Khi đã chín, cho thêm một ít rượu trắng vào và đun thêm 30 phút nữa là được. Thử lại xem vừa ăn chưa rồi gia giảm gia vị nếu cần, sau đó tắt bếp đi và đến bữa ăn thì lại đun lại, nhiều người tin rằng thịt chó sẽ ngon hơn nếu được đun đúng 2 lửa.

Dĩ nhiên còn nhiều món ăn khác nhau tùy tài khéo léo của đầu bếp, trong đó có món xáo măng cũng là một món được ưa thích. Các gia vị đi chung với thịt chó, không hề có tỏi vì tỏi ướp với thịt bò hay thịt heo thì được, nhưng không hề đi chung với thịt chó mà chỉ có độc nhất là củ riềng mà thôi.

Không nên ăn thịt chó rồi uống trà, vì sẽ sinh ra độc tố do tính vị hai món này khác nhau, khiến cho người ta dễ bị đầy hơi dẫn đến táo bón.

Chào mừng Tết Mậu Tuất đến với đồng hương người Việt, xin chúc quý vị một năm mới thành công phát đạt, sức khỏe dồi dào và nhất là nên thương mến chú chó gâu gâu giữ của cải trong nhà nhiều hơn, dù bạn làm ăn thành công hay thất bại, nó vẫn vui mừng chào đón rồi rít bạn. Còn vị nào thích thịt chó thì mời về quê hương thưởng thức, vì ở nước Úc này việc giết chó sẽ là một tội phạm, khiến bạn sẽ bị rất phiền phức với Hội Bảo Vệ Thú Vật tại xứ Úc Thòi Lòi này.